

INSPECTIE DER RIJKSFINANCIEN

TER BEHANDELING IN DE MINISTERRAAD

Aan de Voorzitter van de
Raad van Ministers.

Uw kenmerk

Uw brief van

Ons kenmerk
478-4141

Doorkiesnummer
767412

's-Gravenhage
8 september 1978

Onderwerp

Toekomstige honorering en fiscaal regime Europese parlementariërs.

De E.G. hebben besloten dat de directe verkiezingen voor het Europese Parlement van 7 t/m 10 juni 1979 zullen plaatsvinden. Formeel moet het definitieve besluit hierover na consultatie van het Parlement nog worden genomen.

In het comité van Permanente Vertegenwoordigers bij de E.G. - het Coreper - was men - met uitzondering van de Engelse vertegenwoordiger - het er over eens, dat het Europese Parlement zelf voorstellen over de toekomstige honorering van de direct gekozen parlementariërs zal moeten doen. De Europese Raad zou derhalve een afwachtende houding dienen in te nemen. Dit was in overeenstemming met het Nederlandse standpunt, dat berustte op de conclusie van de interdepartementale "Coördinatie Commissie voor Europese Integratie- en Associatieproblemen" van 26 november 1977, die meende, "dat niet moet worden meegewerk aan pogingen om de Europese Raad uitspraken terzake te laten doen. Voorstellen van het Europese Parlement dienden eerst te worden afgewacht. Ondershands kan worden gewaarschuwd terzake geen overdreven voorstellen te doen". Dit standpunt leidt er derhalve toe, dat pas over enige tijd concrete voorstellen hierover zijn te verwachten.

In het verslag van de Raad aan de Europese Raad van 25 november 1977 (I/370/77(ASS11)) wordt het volgende t.a.v. de geldelijke regeling van het Europese Parlement gesteld: "Mocht een regeling worden aanvaard,

- bestaande -

bestaande uit een bezoldiging en vergoedingen, dan kunnen alle delegaties instemmen met de conclusies van de nota van de Juridische Dienst (I/317/77/Jur.23-ASS9), namelijk dat artikel 13 van de akte van 20 september 1976 betreffende de rechtstreekse algemene verkiezingen kan dienen als rechtsgrond voor de vaststelling van de geldelijke regeling voor de rechtstreeks verkozen leden van het Europese Parlement.

Deze procedure behelst:

- voorstel van het Europese Parlement;
- raadpleging van de Commissie;
- overleg tussen het Europese Parlement en de Raad;
- besluit van de Raad.

Indien deze geldelijke regeling vergezeld mocht gaan van een communautaire belasting, dan rijst de vraag of deze belasting kan worden vastgesteld op basis van bovengenoemd artikel 13 (zoals in de nota van de Juridische Dienst wordt gesteld) of door een herziening van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten".

Over deze uitgangspunten is op 22 december 1977 ambtelijk interdepartementaal vooroverleg gevoerd tussen Buitenlandse Zaken, Binnenlandse Zaken en mijn departement. In dit vooroverleg is men het er over eens geworden, dat een stelsel bestaande uit bezoldiging en vergoedingen het meest wenselijk is. Over het fiscale regime is echter geen overeenstemming bereikt.

Sindsdien heeft de heer Colombo, voorzitter van het Europese Parlement, de toenmalige Deense voorzitter van het Coreper benaderd om de discussie over de remuneratie van de rechtstreeks gekozen Europese parlementariërs te heropenen. Voorts is vernomen, dat voorzitter Colombo tijdens zijn bezoek aan onze ambtgenoot van Buitenlandse Zaken op 3 mei j.l. zijn voorkeur heeft uitgesproken voor toepassing van het communautaire belastingregime.

In het Coreper van 22 juni j.l. is de honorering wederom aan de orde geweest. Met name de Engelsen wilden tot een actieve opstelling t.a.v. deze kwestie komen door een geldelijke regeling vast te stellen vóórdat de verkiezingen plaatsvinden. Dit verlangen wordt ingegeven door de negatieve publiciteit in Engeland over de verwachte hoge salarissen van de Europese parlementariërs.

De wens van de Engelsen werd door geen der andere delegaties gesteund. De sinds 1 juli optredende Duitse voorzitter van de Raad zou in de week van 3 juli in een gesprek met voorzitter van het Europees Parlement - Colombo - duidelijk maken, dat de Raad hoopt, dat op voldoende korte termijn uitsluitsel zal worden gegeven dat het probleem inzake de bezoldiging van de Europese parlementariërs zal worden geregeld conform de procedure-bepalingen van artikel 13 van de akte van 1976.

De Engelse P.V. kon met het uitstel van de voorbereiding van de geldelijke regeling niet instemmen.

Inmiddels heeft op 4 juli j.l. het gesprek met voorzitter Colombo plaatsgevonden. De voorzitter van de Raad, de heer Genscher, en de heer Colombo kwamen overeen, dat het Parlement een formeel voorstel zal doen na informele consultatie van de Raad. Aangenomen kan worden, dat het Parlement impliciet de toepassing van artikel 13 erkent.

In verband hiermede heeft Engeland een nota gezonden aan de lidstaten om het standpunt van de Raad m.b.t. de informele consultatie voor te bereiden. De Engelse regering neemt aan, dat de discussie hierover in september a.s. zal worden opgevat.

De door de E.G.-Raad in te nemen afwachtende houding t.a.v. het formele voorstel van het Parlement kan er toe leiden, dat Nederland bij het uiteindelijk ter tafel komen van de voorstellen wordt geconfronteerd met voldongen feiten. Deze ontwikkeling vervult mij met zorg en heeft mij aanleiding gegeven U in de Ministerraad van 12 en 14 juli j.l. de onderhavige notitie aan te kondigen.

Met name in verband met de problematiek van de hoge salarissen bij internationale organisaties verontrusten mij de verwachtingen rond de hoogte van de voor te stellen bezoldiging en vooral ook het te verwachten voorstel, dat het communautaire belastingregime moet worden toegepast. Over het geheel genomen liggen de E.G.-salarissen voor vergelijkbare functies nl. $2\frac{1}{2}$ à 3 maal hoger dan bij de Nederlandse Rijksoverheid (zie bijlage 4). Een dergelijke - slechts iets gematigder - verhouding geldt overigens ook voor andere internationale organisaties.

Aan het systeem van belastingheffing over de salarissen van E.G.-ambtenaren kleven de volgende bezwaren:

- de belastingdruk is te laag in vergelijking met de druk van de inkomstenbelastingen in de lidstaten; dit hangt samen met de hoogte van het tarief (een hoogste schijf van 45%), de hoge af trekposten en de hoge (onbelaste) toelagen van allerlei aard;
- het ontbreken van het zgn. progressievoorbehoud; dit heeft tot gevolg dat de nationaal belastbare inkomsten (bijv. inkomsten uit nevenwerkzaamheden en uit vermogen) van onder ait systeem vallende personen "aan de voet" worden belast, d.w.z. (voor Nederland) onbelast blijven in geval zij de belastingvrije som niet overschrijden (deze bedraagt voor een gehuwde man met 2 kinderen f. 13.176,-) of - bij overschrijding van deze som - over het meerdere belast worden naar een tarief beginnend met 20% ');
- de pensioenen en wachtgelden zijn onttrokken aan de nationale belastingheffing; hierdoor blijft ook het voordeel van het ontbreken van het progressievoorbehoud na pensionering en bij op wachtgeldstelling bestaan.

In verband met de in september te verwachten discussie in de E.G.-Raad acht ik het noodzakelijk op korte termijn tot een duidelijk regeringsstandpunt terzake te

- komen -

¹⁾ ter vergelijking met nationale ambtenaren en parlementariërs: bij dezen worden de ten voorbeeld genomen inkomsten uit nevenwerkzaamheden en uit vermogen aan de top belast (zie bijlage 2).

komen, mede in verband met het gedeelte van de conclusie van de Coördinatie Commissie voor Europese Integratie en Associatieproblemen, waarin wordt gesteld dat "ondershands kan worden gewaarschuwd terzake geen overdreven voorstellen te doen".

Toepassing van het zeer hoge salarisniveau van E.G.-ambtenaren in combinatie met het voordelige communautaire belastingregime zal tot aanzienlijke - m.i. ongewenste netto verschillen leiden met de bezoldiging van nationale parlementariërs. Indien men bijv. zou uitgaan van het maximum schaalsalaris van een E.G.-ambtenaar met de rang A3, te vergelijken met de Nederlandse rang van hoofd-administrateur x), ontstaan verschillen in netto besteedbare inkomens, gecorrigeerd voor de afwijkingen in koopkracht tussen de landen, variërend van 5 tot $1\frac{1}{2}$ maal de bezoldiging van nationale parlementariërs, nog afgezien van de additionele belastingvoordelen over nationale neveninkomsten. Een Nederlandse Europarlementariër zou op deze basis $2\frac{1}{2}$ à 3 maal de netto bezoldiging van zijn nationale collega gaan ontvangen (zie bijlage 1). Dat een dergelijke situatie als zodanig ongewenst is, maar tevens in de E.G.-lidstaten fricties zal oproepen is overduidelijk.

De toepassing van het communautaire belastingregime leidt er bovendien toe, dat de Nederlandse Europarlementariër bij bijv. de eerste f. 10.000,- nationale neveninkomsten een belastingvoordeel zou gaan genieten van netto f. 6.400,-. Voor de andere nationaliteiten varieert dit voordeel van maximaal f. 6.860,- (Denemarken) tot minimaal f. 158,- (Italië). (zie bijlage 2).

Bovendien zouden bij toepassing van E.G.-regelingen grote voordelen kunnen ontstaan in de sfeer van de sociale voorzieningen, de pensioenen en de wachtgelden. Met name lijkt het mij onaanvaardbaar, dat bij een eventuele beëindiging van het mandaat, de Europarlementariër, die terugkeert in eigen land bijv. $2\frac{1}{2}$ maal het netto wachtgeld zou krijgen van dat van de nationale parlementariër, die in gelijke omstandigheden verkeert.

Gezien de zeer grote verschillen, die op bovengenoemde basis tussen de netto besteedbare "bezoldiging" van nationale en Europese parlementariërs zouden ontstaan, acht ik het vooral in deze tijd van bezuinigingen op de collectieve uitgaven en inkomensmatiging onaanvaardbaar, dat de bezoldiging bij het Europese Parlement zou worden gekoppeld aan de huidige E.G.-regeling.

Verder acht ik het politiek niet te verdedigen dat Europese parlementariërs - juist omdat zij parlementariërs zijn - aan een belastingdruk zouden worden onderworpen die aanzienlijk geringer is dan die van hun collega's in de nationale parlementen en van hun kiezers.

- Een -

x) uit informele contacten is gebleken dat onder Europese parlementariërs de gedachte leeft dat uitgegaan dient te worden van dit schaalsalaris.

Een aantal verdere factoren pleit tegen een koppeling van de vergoeding van een Europese parlementariër met die van een Europese ambtenaar.

- Er bestaat duidelijk verschil tussen de taak en de benoemingsperiode van de parlementariër en de carrière van een E.G.-ambtenaar. Een wachtgeld- en pensioenregeling op basis van de E.G.-regelingen is daarom ongewenst, aangezien de Europese parlementariër bij het einde van zijn mandaat weer naar zijn land zal terugkeren.
- De parlementariër zal gezien de over het algemeen kortere periode van verblijf in het buitenland eerder nationale neveninkomsten hebben dan de E.G.-ambtenaar.
- Het vaststellen van een lagere meer reële bezoldiging voor de leden van het Europese Parlement zou dezen bij formele koppeling aan de E.G. op het salariseniveau brengen van een middelbare of lagere E.G.-ambtenaar, hetgeen waarschijnlijk niet aanvaardbaar zal worden geacht.
- Indien ook de Europese parlementsleden onder de gunstige E.G.-regelingen zouden komen te vallen, zullen de zeer hoge netto salarissen bij internationale organisaties vrijwel onaantastbaar worden.

Bij het niet koppelen aan de E.G.-regelingen staan mij een viertal mogelijkheden voor ogen, waarbij enerzijds zoveel mogelijk discriminatie tussen de Europese parlementariërs onderling wordt vermeden en anderzijds een relatie wordt behouden tot de nationale bezoldigingen, wachtgelden, pensioenen en nationale belastingheffing.

I. Men bepaalt een bruto salarisniveau, dat onder toepassing van de normale nationale belastingwetgeving tot een netto besteedbaar inkomen leidt, dat correspondeert met of hoger ligt dan het netto besteedbare inkomen van de best betaalde nationale parlementsleden. Op deze wijze zal geen nationaal parlements-lid erop achteruitgaan en zal de bezoldiging minder extreem hoog worden. Toch ontstaan er dan nog aanzienlijke verschillen met verschillende nationale bezoldigingen nl. ruim 3 maal het netto besteedbare inkomen in gelijke koopkracht in Denemarken en Engeland in vergelijking tot de beloning in Frankrijk (zie bijlage 1). Dergelijke verschillen zullen toch tot ongewenste verhoudingen t.o.v. de nationale parlementsleden leiden. Deze mogelijkheid houdt toch, hoewel in mindere mate, dezelfde bezwaren als bij toepassing van de E.G.-regelingen.

II. Men gaat uit van een gemiddelde van de netto bezoldigingen van de nationale parlementariërs en bruteert dit vervolgens met de van toepassing zijnde nationale belastingheffing. Gezien de grote verschillen in beloning, zal dan toch een toeslag vereist zijn voor die parlementsleden die lager zouden uitkomen dan hun nationale collega's. Bij

een dergelijke regeling ontstaat discriminatie tussen de Europarlementariërs onderling. Deze oplossing acht ik derhalve niet haalbaar, tenzij aan alle parlementsleden dezelfde toeslag wordt gegeven, maar dan komt de regeling overeen met mogelijkheid I, omdat de toeslag dan zal worden afgestemd op de best betaalde parlementsleden.

III. Men kan ook denken aan mogelijkheid I of II, maar dan onder toepassing van het communautaire belastingregime. Dit alternatief heeft zowel het bezwaar van oplossing I van het grote onderscheid met verschillende nationale bezoldigingen, als het bezwaar van de aanzienlijk gunstiger fiscale behandeling dan de nationale collega's en de kiezers. Deze mogelijkheid kan derhalve als het minst wenselijk worden geacht.

IV. Een vierde oplossing zou kunnen zijn, dat de Europese parlementsleden de bezoldiging en de belastingheffing van het land van herkomst krijgen, alsmede een voor ieder gelijke netto toeslag voor het lidmaatschap van het Europese Parlement. De nationale bezoldiging zal dan door het eigen land dienen te worden betaald en het Europese deel door de E.G. Op Europees niveau wordt dan niet gediscrimineerd tussen de parlementariërs onderling en daarnaast blijft de band met de bezoldiging van de nationale parlementariërs bestaan. Aan deze toeslag zou het karakter van een kostenvergoeding kunnen worden gegeven, die in principe onbelast mag worden geacht. Deze mogelijkheid heeft n.m.m. duidelijk de voorkeur, omdat aangezien van de kostenvergoeding zo- goede de verschillen met de netto besteedbare inkomens van de nationale parlementariërs in principe worden vermeden.

Ook acht ik het een groot voordeel, dat op deze wijze in de sfeer van de pensioenen en wachtgelden geen afwijkingen kunnen ontstaan tussen nationale en Europese parlementsleden. Op deze wijze wordt ook voorkomen, hetgeen nu door een aantal parlementariërs aan de Minister en de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken is gevraagd, dat de Pensioenwet voor politici wat dit punt betreft moet worden gewijzigd. Bovendien hebben enkele lidstaten, incl. Nederland, de mogelijkheid van een dubbel mandaat opengelaten. Door de Europese parlementariër nationaal te belonen, wordt het probleem van dubbele bezoldiging in dit geval omzeild, aangezien de betrokkenen dan naast het nationale deel alleen de communautaire (belastingvrije) toeslag zal krijgen. Door de parlementsleden in het land van herkomst te blijven belasten, wordt het probleem van het verdwijnen van belastingopbrengsten naar andere lidstaten vermeden.

CONCLUSIE:

Op basis van de bovengenoemde overwegingen, acht ik de vierde mogelijkheid, waarbij er in principe geen verschil in beloning ontstaat met de nationale parlementariërs en

waarbij op Europees niveau een voor ieder gelijke oplossing wordt gevonden in de vorm van een kostenvergoeding het meest aanvaardbaar. Deze mogelijkheid komt bovendien overeen met de Engelse gedachten-gang over deze materie.

Gaarne verzoek ik U in vervolg op de conclusie van de Ministerraad van 12 en 14 juli j.l., waarbij deze notitie werd aangekondigd, de bovengenoemde mogelijkheden in de Raad op korte termijn ter discussie te stellen ten behoeve van de in september te verwachten gedachten-wisseling in de E.G.-Raad.

DE MINISTER VAN FINANCIEN,
F.H.J.J. Andriessen.

INKOMENSVERGELIJKING PARLEMENTSLEDEN VAN DE LIDSTATEN VAN DE E.G. EN E.G.-AMBTEHAREN

MEK. SCHAL A 3, 1977/1978 (jaarbedragen in guldens)

	België			Duitsland			Denemarken			Frankrijk			Ierland			Italië			Nederland			Verenigd Koninkrijk				
	2)	O	G	G + 2k	O	G	G + 2k	O	G	G + 2k	O	G	G + 2k	O	G	G + 2k	O	G	G + 2k	O	G	G + 2k	O	G	G + 2k	
I.	Besteedbaar inkomen 1) (nationale vergoedingen omgeschat in guldens)																									
	Parlementslid	{	O	75.800			58.300		79.849		89.774		11.530		49.044		48.616		21.637							
		{	G	75.533			67.648		82.161		94.002		13.087		49.044		49.845		21.476							
		{	G + 2 k	84.647			69.471		83.441		96.992		24.052		49.044		52.017		21.748							
	E.G. max.schaal A3	{	G + 2 k	165.240			151.027		172.125		155.473		101.193		108.078		160.116		109.359							
		{	G	153.732			150.703		160.137		144.645		99.146		100.551		149.961		101.713							
		{	O	144.072			144.280		152.075		135.556		88.230		91.233		139.605		95.359							
	Koopkrachtpariteit			103.2			101.2		107.5		97.1		63.2		67.5		100		68.3							
I.	Besteedbaar inkomen 1) (in gelijke koopkracht als NL. = 100)																									
	Parlementslid	{	O	71.764			57.609		47.767		32.465		33.750		71.618		48.616		30.215							
		{	G	73.191			66.846		49.917		96.809		36.527		71.658		49.895		31.414							
		{	G + 2 k	82.011			68.651		31.108		99.889		38.057		72.658		52.017		31.892							
	E.G. max.schaal A3	{	G + 2 k	160.061			160.116		160.116		160.116		160.116		148.965		160.116		160.116							
		{	G	148.965			148.965		148.965		148.965		148.965		148.965		148.965		148.965							
		{	O	139.605			139.605		139.605		139.605		139.605		139.605		139.605		139.605							
II.	Verhoudingscijfers(NL. = 100)																									
	Besteedbare inkomens 1) in gelijke koopkracht																									
	Parlementslid	{	O	150			118		57		190		69		150		100		102							
		{	G	147			134		60		194		73		146		100		63							
		{	G + 2 k	158			132		60		192		73		140		100		61							
	E.G. max.schaal A3	{	G + 2 k	308			299		299		308		299		299		299		299		308					
		{	G	299			287		287		287		287		287		287		287		299					
		{	O	287			287		287		287		287		287		287		287		287					

1) Afgezien van eventuele inhoudingen voor sociale voorzieningen (o.a. pensioenpremies) en vergoedingen; België, Duitsland, Denemarken en E.G. inclusief kinderbijslag.

2) O = ongehuwd; G = gehuwd; G + 2 k = gehuwd + 2 kinderen < 16 jr.

VERGELIJKING VAN HET BELASTINGVOORDEEL BIJ HFL. 10.000,- PER JAAR NATIONALE NEVENINKOMSTEN VOOR E.G.-AMBTENAREN
(max. schaal A 3) MET NATIONALE PARLEMENTARIERS IN DE E.G.-LIDSTATEN (situatie 1977/1978, jaarbedragen in guldens).

	België	Duitsland	Denemarken	Frankrijk	Ierland	Italië	Nederland	Veren.Koninkr.
	1) O G G+2 k.	O G G+2 k.	O G G+2 k.	O G G+2 k.	O G G+2 k.	O G G+2 k.	O G G+2 k.	O G G+2 k.
Nationale belasting over fl. 10.000,- neveninkomsten uit arbeid per jaar van nationale parlementariers (over de top).	3816 3816 3816	5446 4766 4766	6860 2) 6860 2) 6860 2)	3600 2880 2406	5485 4905 4675	958 2) 770 2) 731 2)	6456 6400 6400	3300 3300 3300
Nationale belasting over fl. 10.000,- neveninkomsten uit arbeid per jaar van E.G.-ambtenaren max. schaal A 3 (over de voet).	543 515 434	1039 128 128	1521 - -	508 - -	1512 1022 482	706 612 534	463 - -	1782 995 538
Belastingvoordeel bij fl. 10.000,- nationale neveninkomsten uit arbeid van E.G.-ambtenaren per jaar t.o.v. nationale parlementariers.	3273 3301 3382	4407 4638 4638	5339 2) 6860 2) 6860	3092 2880 2406	3973 3883 4193	252 2) 158 2) 197 2)	5993 6400 6400	1518 2305 2762

1) O = ongehuwd; G = gehuwd; G + 2 k = Gehuwd + 2 kinderen.

2) Cijfers onder voorbehoud.

BRUTO INKOMENS ¹⁾, BELASTING EN BESTEEDBARE INKOMENS ²⁾ VAN PARLEMENTARIERS VAN DE LIDSTATEN VAN
DE E.G. EN E.G.-AMBTEENAREN MAX. SCHAAL A 3, 1977/1978.
(jaarbedragen in guldens, niet gecorrigeerd naar koopkracht)

	België			Duitsland			Denemarken 3)		
	Ongehuwd	Gehuwd	Gehuwd + 2 k	Ongehuwd	Gehuwd	Gehuwd + 2 k	Ongehuwd	Gehuwd	Gehuwd + 2 k
Bruto	89.040	89.040	93.154	99.000	99.000	100.717	52.725	52.725	54.000
Belasting	13.840	13.507	15.2%	10.700	41.050	31.352	31.7%	31.352	22.876
Besteedb. Ink.	75.200	75.533	84.617	58.300	67.648	69.475	29.849	32.161	33.441

	Frankrijk			Ierland			Italië 3)		
	Ongehuwd	Gehuwd	Gehuwd + 2 k	Ongehuwd	Gehuwd	Gehuwd + 2 k	Ongehuwd	Gehuwd	Gehuwd + 2 k
Bruto	103.259	103.259	103.259	30.487	30.487	30.487	50.550	50.550	50.550
Belasting	13.485	13.1%	9.257	9.0%	6.267	6.1%	9.157	30.0%	7.402
Besteedb. Ink.	89.774	94.002	96.992	21.330	23.085	24.002	49.044	49.044	49.044

	Nederland			Verenigd Koninkrijk			E.G. (Brussel/Luxemburg)		
	Ongehuwd	Gehuwd	Gehuwd + 2 k	Ongehuwd	Gehuwd	Gehuwd + 2 k	Ongehuwd	Gehuwd	Gehuwd + 2 k
Bruto	83.591	83.591	83.591	28.215	29.215	28.215	193.308	202.968	209.520
Belasting	34.975	41.8%	33.696	40.3%	31.574	37.8%	7.578	26.9%	6.759
Besteedb. Ink.	48.616	49.895	52.017	20.637	21.456	21.748	144.078	153.732	165.240

1) België, Duitsland, Denemarken en E.G. inclusief kinderbijdrage.

2) Wegens gebrek aan gegevens is niet gerekend met (eventuele) sociale premies en pensioenbijdragen.

3) Cijfers onder voorbehoud.

Netto salarissen per maand geëxpatriceerd E.G.-personeel in Brussel of Luxemburg (gehuwde met twee kinderen) en die van Nederlands overheidspersoneel incl. vakantietoeslag, verminderd met netto premies ziektekostenverzekering per 1 juli 1977. ')

Toelichting: Indien een Nederlander bij de E.G. werkt gelden de volgende netto salarismaxima. De bedragen zijn vergeleken met min of meer vergelijkbare Nederlandse ambtenarenrangen.

Rangniveau E.G.	NL. Minister	maandsalaris in gld.s., maximum van			E.G./NL. Netto	E.G./NL. Netto	
		E.G. Bruto	NL. Bruto	E.G. Netto	NL. Netto	E.G./NL. Bruto	
Commissaris (vice-voorzitter, momenteel 5)		25.408	17.440	13.771	5.833	1,85	2,99
A 1	153/154 (Dir.)	20.796	14.702	10.981	5.031	1,89	2,92
A 2	152 (Directeur)	18.910	13.514	8.981	4.434	2,11	3,05
A 3	150 (hoofdadm.)	17.465	12.611	7.592	4.002	2,30	3,15
A 4	148 (adm.)	14.658	10.836	6.434	3.598	2,28	3,01
A 5	130 (ref.)	12.591	9.534	5.634	3.282	2,23	2,90
A 6/B 1	114 (hoofdcommies A)	10.899	8.469	4.872	2.944	2,24	2,88
A 7	112/6 (ref. II)	8.556	6.993	4.261	2.660	2,01	2,63
B 2	103 (hoofdcommies)	9.152	7.369	4.414	2.740	2,07	2,69
B 3	85 (coördinaties A)	7.615	6.401	3.902	2.468	1,95	2,59
B 4	57 (commies)	6.460	5.607	3.155	2.076	2,05	2,70
C 2	43 (adj.-commies)	5.515	5.065	3.010	1.999	1,83	2,53

(wisselkoers 14,58 Bfrs. = f. 1,-).

) N.B. Andere cijfers dan in Bijlage 1 en 3 aangezien hier rekening is gehouden met sociale premies e.d.. De verhouding E.G./NL. blijft echter vrijwel gelijk aan die zonder aftrek van sociale premies e.d.

EMOLUMENTS OF DIRECTLY ELECTED MEMBERS OF THE EUROPEAN ASSEMBLY

INTRODUCTION

1. Direct Elections to the European Assembly will take place on 7/10 June 1979. The dual mandate will not be obligatory in these elections. Service as a directly-elected Member of the European Assembly (MEA) will therefore have to attract a salary as well as reimbursement of legitimate expenses. It would be unfair for candidates not to know in advance what emoluments they will receive if elected. The voters also have a right to know in advance of the elections. Failure to decide the level of emoluments before the elections would make it very likely that they would become a major issue in the election campaign and thus damage the European Assembly's reputation and that of the Community generally. It is in the Assembly's own interest that the salaries and allowances paid to directly elected members should be calculated by clearly visible criteria and be subject to strict financial control: only in this way can possible allegations of financial abuse easily be refuted and the level of emoluments accepted as reasonable by the electorate in Member States.

Present Position

2. Hitherto MEAs have all been members of their respective national parliaments, and have received no salary for their Community activities. However they do receive various allowances which reimburse them for the extra expense of participation in the Assembly's activities. These allowances at present comprise a daily allowance of 80 EUA a day for actual attendance; a refund of travelling expenses of BF 13

/per

per kilometre for the first 400 kilometres and approximately BF 5 thereafter; and a secretarial allowance consisting of a fixed element of 135.85 EUA per month and up to 543.40 EUA per month on presentation of a secretary's contract.

3. The present levels of the allowances reimbursing MEAs for the expenses occasioned by Assembly activities are determined by the Assembly itself. The rates are established in rules drawn up by the Bureau of the Assembly. The authority for actually providing the money to pay the allowances has been item 1004 (travel and subsistence expenses for meetings and conferences and connected expenditure) of the Assembly's section of the General Budget of the Communities. So far this item has not been classified as either obligatory or non-obligatory expenditure, although the general tendency in recent years has been to treat the Assembly's own budget like that of the Council as non-obligatory expenditure. In the years 1970-75 the Council undertook not to amend anything in the Assembly's Budget on the understanding that the Assembly would do the same for the Council. But this "gentleman's agreement" between the Institutions has lapsed. The Assembly itself took the initiative last year in querying items of Council expenditure. The Council is therefore free to challenge the level of allowances fixed by the Assembly and to query the methods whereby these are calculated in order to determine whether there is a hidden remunerative element (which would be beyond the Assembly's competence), if it wishes.

The Legal Position

4. The legal position, accepted by all Member States and the Commission in a COREPER Report last November, is that whereas the European Assembly itself possesses the power to reimburse MEAs for the expenses incurred by them in engaging

/in Assembly

in Assembly activities as an act of day to day management, the Assembly does not have the power to determine the salaries of directly elected members or to pay to members of the Assembly, whether directly elected or not, an allowance which is the nature of a remuneration. The payment of remuneration to MEAs requires a legal act of the Community. Inclusion of appropriations in the Community budget, while a prerequisite for implementation of the corresponding expenditure, is not sufficient in itself to permit implementation. There must be a legislative decision by the competent authority under the Treaties; irrespective of the decision taken by the budget authority. Member States and the Commission have agreed, however, in last November's COREPER Report, that Article 13 of the Council Act of 20 September 1976 is the appropriate legal basis for fixing the emoluments of directly elected members. This was endorsed by the Council of Ministers on 26 June. The Article 13 procedure provides for:

- a proposal from the European Assembly
- consultation with the Commission
- conciliation between the European Assembly and the Council
- a Council decision (acting unanimously).

5. The President of the Council made an informal approach to the President of the European Assembly on 4 July in order to ascertain whether the Assembly accepted and would operate the Article 13 procedure for determination of remuneration with a view to a final decision by the Council on emoluments before the end of 1978. Mr Genscher and Mr Colombo agreed that the Assembly would submit a formal proposal to the Council after informal consultation within the Assembly and with the Council. The Assembly can therefore be said implicitly to have recognised the applicability of Article 13 in this matter.

/Need

Need for a Council Consensus on Emoluments

6. The Council should formulate its own views as soon as possible on the general parameters of an emoluments system that it would find acceptable. This will be necessary to enable the President of the Council to engage in the discussion which should take place in September; and, in any case, to indicate to the Assembly what sort of solution the Council would find acceptable. One difficulty in finding such a consensus is that the emoluments of national parliamentarians in Member States vary widely (see table at Annex A). Existing national salaries divide sharply between those with high rates of £19,000 (approx BF 1,160,900.00) and above (Belgium, FRG, France, Netherlands) and those with £12,000 (approx BF 733,200) and below (Denmark, Italy, Luxembourg, Ireland, UK).

What Constitutes a Community Solution?

7. Separating for the sake of convenience at this stage salaries from allowances, a Community solution to the salaries question would be one which applied uniformly in Member States. Such a uniform system could either:

- (a) pay all MEAs the same salary in EUAs; or
- (b) calculate the salaries of MEAs according to a uniform system, related to a single factor, eg. the salary of national parliamentarians.

The second system is no less uniform and "communautaire" than the first. It moreover takes into account that the home base of MEAs will be their constituencies located in their own countries and not Luxembourg - Strasbourg - Brussels. The Council and Member States have accepted that the electoral system for the first direct elections should be a uniform one related to a single factor, namely determination of the

/method

method by each Member State; it would be no less logical and no less uniform for the system of emoluments to be related to a single factor, namely the salaries paid to parliamentarians in each Member State.

Different Systems of Salaries

8. If a common salary is selected there are several options concerning the level at which the salary might be fixed. For example it could be fixed at the level of:

- (i) The lowest paid national parliamentarian;
- (ii) the highest paid national parliamentarian;
- (iii) the average of the salaries of Member State national parliamentarians;
- (iv) the salary paid to a certain grade of Commission official (some members of the Assembly have advocated salaries approximately equal to those of Commission officials on the A5 to A3 scale);
- (v) a percentage of the salary paid to a EC Commissioner (some have suggested 60%).

/Pros and Cons

Pros and Cons

Low Salary (with Variable Allowances)

9. Payment of a salary at the level of the lowest paid national parliamentarian might be acceptable to those Member States whose national parliamentarians are towards the bottom of the EC national parliamentary emoluments scale (eg. Britain, Luxembourg and Ireland). It is not likely, however, that it would be acceptable to those Member States whose national parliamentarians receive the higher salaries listed at Annex A. Given the higher cost of living in these countries such a low salary would make the job of MEA unattractive to prospective candidates (except in those countries where the salaries would be comparable to those received by national parliamentarians). To make a low salary acceptable to those countries with higher paid national parliamentarians, it would probably be necessary to devise a system of additional variable cost of living allowances (in addition to allowances reimbursing expenses). Such variable allowances could be geared to the cost of living in Member States and the average days per month spent by a MEA in Luxembourg - Strasbourg - Brussels. A MEA spending a half of every month on Assembly business would claim for instance a subsistence allowance reflecting the cost of living in Brussels/Strasbourg/Luxembourg for those 15 days, and would also receive an allowance for the remainder of the month geared to the cost of living in his own country. This latter allowance would be much lower in the United Kingdom and Ireland for example than in Germany and Denmark. Such a system, which has much in common with cost of living allowances operated by Member States for their diplomatic representatives could be devised. But arguments against it are that it would be cumbersome to operate and difficult to control.

/High Salary

CONFIDENTIAL

High Salary

10. A salary level fixed at that of the highest paid national parliamentarian (eg. Germany) would cause political problems in Member States where a substantial difference would thereby result between salaries paid to MEAs and those paid to people doing comparable work (eg. national parliamentarians). The electorate in the latter countries would not understand such a wide disparity, particularly as it is well known that the European Assembly has essentially only a consultative and advisory role and no legislative power. Its reputation could be tarnished and the influence of directly elected members could be diminished. The relationship between members of national parliaments and MEAs would also become strained and habits of cooperation between national parliaments and European Assembly (particularly in countries where the majority of MEAs will have only a single mandate) difficult to establish.

Average

11. An average of the salaries of EC national parliamentarians (which at present at £14-15,000 (approx BF 855,400-916,500) would not be within £3,000 (approx BF 183,300) of any actual existing salary) would be no more logical and probably less likely to satisfy either the Member States with high salaries or those with low.

/ Related

Related to Commission Salaries (with corrective co-efficient)

12. Proposals for salaries linked to that of Commission officials of high grades or to a percentage of a Commissioner's salary are intended to remove the emoluments system from invidious comparison with those of national parliamentarians and to establish a level which would be automatically self-adjusting without need for periodical revision by either the Council or Assembly. Such proposals have also been coupled with suggestions that the common salary thus established could be adjusted by the use of the corrective co-efficient used by the Commission to adjust the salaries of Commission officials living in Member States other than Belgium to bring them into closer relationship with the cost of living in these countries. A table setting out these corrective co-efficients is at Table B. It follows from this table that a Commission official living in London whose grade entitles him to be paid 100.000 BF a month in Brussels would in the same grade receive the equivalent in sterling of 60.500 BF. A Commission official of similar grade would receive 103.600 BF if living in Denmark. Such an adjustment of a common salary to bring it more closely into line with its different purchasing power in each Member State would it is hoped make this system generally acceptable. All the grades of Commission salaries or percentages of Commissioners' salaries which have been suggested would, however, even after the use of corrective co-efficients still leave MEAs paid a salary far in excess of that received by national parliamentarians in some countries. If the grade of Commission official to which salaries should be linked was chosen lower in the hierarchy to resolve this problem, then a corresponding problem would arise in respect of those countries where MEAs would receive lower salaries than their national parliamentarians.

/National

13. A salary for directly elected members calculated according to a uniform system related to a single factor eg. the salary of a national parliamentarian would have none of the disadvantages listed above. Moreover as set out in paragraph 7 it would be an entirely "Community" solution to an intractable problem which could otherwise bedevil relations between the Council and the Assembly on the eve of the first direct elections and greatly weaken the moral authority of the Assembly in the eyes of the electorate of some Member States. Representatives of their constituencies members of the European Assembly should also be paid at the rate thought to be appropriate for the job in their own social context, namely the salaries paid to members of national parliaments. This consideration should outweigh any objection to salary disparities between members of the Assembly themselves.

Allowances

14. Candidates and voters will wish to know the emoluments to be received by the MEA as a whole (ie both salary and allowances). It is important that the Assembly should not therefore seek to frustrate the will of the Council by including a hidden remunerative element in allowances which are intended only to reimburse expenses. If public confidence is to be maintained in the probity of the Assembly and its members, it is desirable that the methods of calculating the allowances of MEAs should be as transparent as possible and that the disbursement of money in return for expenses claimed should be seen to be subject to the strictest financial control, first by the relevant monitoring committee of the Assembly and secondly by the Audit Court. The Assembly should therefore in addition to its proposals to the Council on the remuneration of directly elected members also inform the Council of its intentions regarding allowances reimbursing expenses and should satisfy the Council that these allowances are indeed what they claim to be and contain no hidden remunerative element. The case for any additional allowances above those already paid to MEAs (eg allowances for maintenance of offices) should be demonstrated to the Council. The Council should only decide the level of remuneration of directly elected members when it is satisfied it is in full possession of the facts on both salary

/and

and allowances.

Health, Accident and Life Insurance and Pension Schemes

15. If the Assembly have in mind health, accident and life insurance and pension schemes for directly elected members, these should be included in the package on emoluments it sends to the Council under Article 13 of the Council Act.

Taxation

16. MEAs are at present subject to national taxation. To exempt them from national taxation and subject them to Community taxation would require amendment to the Protocol on Privileges and Immunities which does not at present give them any special tax status. Amendments to this Protocol would require ratification by all Member States. Some Member States believe that MEAs could be subjected to Community taxation by legislative action of the Council under Article 13 of the Council Act without necessity to amend the Protocol. Others think, however, that this would be going beyond the terms of the Act as Article 4(2) of the same Act grants members of the directly elected Assembly only the same privileges and immunities under the Protocol as present members of the Assembly enjoy.

17. There are good reasons for applying national taxation measures to MEAs. Directly elected MEAs will come proportionately from all Member States and if each taxed its own members the receipts of that taxation would not demonstrably provide an undue fiscal benefit to any member country or amount to a serious diversion of money from one country to another. Secondly, Assembly members will be elected by direct universal suffrage within

/the

the countries they represent and have no greater case for equalisation of tax treatment than that for State representatives in any other international forum, who are not given special tax treatment. Thirdly, Assembly members would in essence be doing a similar job to that performed by members of National Parliaments and there is no obvious fundamental reason why their tax treatment should be different or why they should be taxed at a different rate from their constituents. They are not officials of the Community and their tax status should be the same as that of the people they represent. Assembly members are not Community servants any more than members of a National Parliament are civil servants. In those Member States where the majority of MEAs will have the dual mandate, there might be problems with other national parliamentarians if dual mandate MEAs were subjected to lighter rates of taxation than their other parliamentary colleagues. Each country will also have to decide for itself how to apply any exemptions granted to its citizens as regards temporary residence abroad, etc.

Dual Mandate MEAs

18. Will a dual mandate MEA be allowed to draw two salaries? If this is thought unacceptable, should it be the national parliament or the Council of Ministers which decides which salary he should receive? Should the choice be left to him? Should the MEA be required to draw only national parliamentary salary and receive from the Assembly only the allowances he at present receives? Should he be required instead to draw only his salary as a member of the European Assembly? This problem may be easier to solve if the salary of an MEA is the same as that of a national parliamentarian in his own country.

Register of Outside Interests

19. To counter possible allegations of MEAs accepting /excessive

excessive payments from European pressure groups to represent their interests inside the Community, it would seem to be in the Assembly's own interests to adopt a register of outside interests in which members would as a matter of honour record all such payments received. Given the sensitivity of questions of parliamentary honour, it is not suggested that the Council should legislate on this matter. On the other hand it is a point which might be broached informally when the President of the Council next meets the President of the Assembly.

CONCLUSION

20. Member States, Commission [and Assembly] are agreed that the decision on the level of emoluments of directly elected members is to be taken by the Council of Ministers acting unanimously on a proposal from the Assembly. The decision will be a politically sensitive one which will have a bearing on the prestige of the Assembly and the repute of the Community in the eyes of the electorate in Member States. Given the wide disparity in level of salaries paid to national parliamentarians inside the Community and the importance of achieving a level of salary which is not deemed "extravagant" by the electorate in some Member States and "abysmally low" by the electorate in other Member States, the most politically satisfactory emoluments system would be one based on a uniform system related to a single factor eg. the salary of a national parliamentarian, plus allowances reimbursing expenses which are calculated according to transparent methods and are seen to be subject to strict financial control. The Council of Ministers should advocate such an emoluments system in its informal contacts with the Assembly before the latter presents a formal proposal.

PAY AND ALLOWANCES OF PARLIAMENTARIANS IN EEC COUNTRIES (FEBRUARY 1973)

	<i>Basic Annual Salary</i>	<i>Special Allowances and Concessions</i>	<i>Secretarial and Office Services</i>	<i>Travel Concessions (on Parliamentary business)</i>	<i>Postage and Telephone Services (on Parliamentary business)</i>
United Kingdom ...	£6,270	Subsistence allowance of up to £2,534 p.a. when Member has to stay away from home. Allowance of £365 for Members representing London constituencies. Severance arrangements.	Allowance of up to £3,687 p.a. for secretarial or research assistance, and office expenses.	Repayment of fare or car mileage allowance for all journeys between home, Westminster and constituency, and within constituency. Limited free travel for wives	Free telephone service (on Parliamentary business). Free stationery; free inland telephone and postage service.
Belgium ...	— 1,332,102 BF (£21,500)	—	Subsidies payable to each party group in Parliament	Free inland rail and bus travel. No private car allowance.	Free postage (limited) and free inland telephone service.
Denmark ...	Kr. 128,340 (£11,750)	Subsistence allowance: residents in or near Copenhagen—Kr. 12,000 (£1,000) p.a.; others in Zealand—Kr. 18,323 (£1,700) p.a.; others—Kr. 35,395 (£3,250).	Allowance per group of between Kr. 105,084 (£9,000), Kr. 205,890 £18,900 p.a. A supplement of Kr. 2,559 (£230) per month for each seat is also payable.	Free inland rail ferry and air travel.	Free inland use of telephone from the Folketing, and free stationery.
Federal Republic of Germany.	Dm. 90,000 (£22,700)	Dm. 54,000 (£13,600) p.a. to cover (a) complete upkeep of office outside Bundestag; (b) care of the constituency; (c) official travel within FRG; (d) subsistence	Office provided in Bundestag and expenses met (within limits).	Car pool. Free travel within FRG. Travel outside FRG requires permission of the President.	Free postage and telephone service from parliamentary building.

CONFIDENTIAL

		<i>Basic Annual Salary</i>	<i>Special Allowances and Concessions</i>	<i>Secretarial and Office Services</i>	<i>Travel Concessions (on Parliamentary business)</i>	<i>Postage and Telephone Service (on Parliamentary business)</i>
France	... ...	198,000 FF (£21,000)	Salary figure includes representational and housing allowances. Limited facilities for sleeping in Assemblee. Loans at privileged rates to buy houses and flats.	Office provided in National Assemblee plus FF. 5,300 (£570) per month for a secretary and FF. 4,200 (£450) for an assistant.	Free rail travel at all times. Wives travel half price.	Free postage. Free telephone calls from Parliament to Paris and constituencies. Quota of free calls from Member's home. Free stationery.
Italy	-- --	Lire 17,390,376 (£10,500)	Subsistence allowance included in basic salary. Additional daily allowance of Lire 18,000 (£11) for attendance where there is no full session of the Chamber.	None, but tax allowance made on basic salary.	Free rail travel at all times, plus certain other concessions for deputies and their families.	Free local telephone calls.
Luxembourg	--	Fr. Lux. 282,000 (£4,500)	Members receive subsistence if on Parliamentary business.	Allowance payable to parties for secretarial and office services. Fr. Lux. 83,000 (£1,300) per member.	Travel costs reimbursed. Free rail travel within the Grand-Duchy at all times.	Free telephone calls from Parliamentary building. Other office expenses, including postage, have to be met from office services allowance.
The Netherlands	...	Fls. 83,591 (£19,510)	Subsistence allowance of Fls. 9,373-18,746 (£2,120-£4,380). Entitlement to special unemployment benefits, old age pensions, etc.	Up to Fls. 25,036 (£5,850) p.a. for personal assistant. The Government also contribute towards secretarial and office costs.	31-44 cents per km. (1.35p-1.90p).	Free telephone calls from Parliamentary buildings; free postage.
Republic of Ireland		£6,273	Overnight subsistence of £8.50 for country Deputies and £3 for Dublin Deputies, when attending Dail sittings.	Party allowances. Ordinary Deputies have use of typing pool.	Similar to United Kingdom.	Similar to United Kingdom, with limit of 300 letters per week.

TABLE 2
**PENSION ARRANGEMENTS FOR PARLIAMENTARIANS
 IN EEC COUNTRIES**

United Kingdom :

Members contribute 5 per cent. of salary to the pension scheme. Provided that they have four years' reckonable service, once they have left the House of Commons they qualify at age 65 for a pension of one-sixtieth of pensionable salary for each year of reckonable service. An actuarially reduced pension may be paid from age 60.

Belgium :

There is a contributory pension scheme to which MPs pay 6½ per cent. of their salaries. If they have served for eight years or more they qualify for a pension at the age of 55. The pension represents 3·75 per cent. of their salary for each year of service.

Denmark :

After eight years' service ex-MPs are entitled to a pension at age 67 but the speaker and his deputies can authorise payment from an earlier age. Rates are linked to Civil Service (CS) pensions, are adjusted for cost of living increases and vary between Dkr 2071 (£207) monthly after eight years' service and Dkr 6226 (£623) after 25 years or more. Pensions are abated if the ex-MP receives State old age pension and/or any other public sector, including ministerial, pension. The total pension may not exceed the highest CS rate, currently Dkr 10240 monthly.

France :

A contributory pension is available at age 55. The size of the pension varies with the number of years over which contributions have been paid.

Federal Republic of Germany :

With effect from 1st April 1977 MPs' pensions are non-contributory. Entitlement is from age 65 with eight years' service; from 60 with 12 years; from 55 with 16 years. Rates vary between 35 per cent. and 75 per cent. of last basic salary, currently between £460 and £1,400 monthly.

Irish Republic :

There is a compulsory contributory pension scheme for all deputies and senators. After a minimum of eight years' total service a pension of one-fortieth of salary per year of service is payable on retirement. This rises to two thirds of salary after 27 years' service.

Italy :

Deputies and senators compulsorily contribute the equivalent of £65 a month. After five years' service and age 60, a retired MP receives a taxable pension depending on the number of parliaments in which he has served. The amount of pension varies from 25 per cent. of gross salary, equivalent to £2,200—after 5 years' service up to a maximum of 85 per cent.—£7,530—after 35 years.

17 L 8

Luxembourg :

MPs receive no special pensions. Few MPs are full-time politicians and most have other occupations.

The Netherlands :

There is a non-contributory pension payable at age 65 for Second Chamber Members. For every years of service up to a maximum of 20 years they receive 3·5 per cent. of their average salary earned over the last three years of office.

ANNEX BCORRECTIVE CO-EFFICIENTS USED BY THE COMMISSION

<u>Country</u>	<u>Geographical indices</u>
Belgium/Luxembourg	100,0
Denmark	103,6
Germany	97,7
France	89,5
Ireland	59,4
Italy	66,3
Holland	97,8
United Kingdom	60,5